

Ανδρέας Ν. Σκουρής: Anonymus

"Αρχαιολογικὴ Ἐφημερίς" 1919

(herausgegeben 1920) 31-48. Verf.

hat hier verschiedene archäologische

Miszellen zusammengestellt, die

auch für die mittelalterliche Topographie und

innere Geschichte von Peloponnes hier und da

Aufschlüsse bieten.

Ein wichtiges Denkmal ist folgende Inschrift S.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Χερσονοῦ

δὲ τῷ ἀνδρὶ

δὴν οὐδὲν οἶν.

ἄλλαν γὰρ οὐκ ἔστιν.

Der Herausgeber bemerkt dazu:

"Περὶ τῆς ἀναγραφῆς τῆς οἰκίας τοῦ

Χερσονοῦ τοῦ οἰκιστοῦ ὁ ἑταίρος τοῦ ἐκδότη

ὁ ἑταίρος τοῦ ἐκδότη τοῦ οἰκιστοῦ καὶ

Θεοφάνης (v. 102 de Boor) ἐπὶ Θεόδωρ τοῦ Μουσίου

"προῦδεν Ἀλκίβαν" ἔχει δαδάρον ἐναλίπας, τῶν

τε τῶν Πόλων ἵππων πρὸς Κασσιόδωρον ἑταίρῳ

πάντα πόδων ἑταίρῳ τοῦ οἰκιστοῦ καὶ Ἀδριανοῦ

Byzantinische-
-Neugriechische
Jahrbücher
22. 1921
S. 32

²
πόδες / Ἡρανδίας ..., ὅτε / ἐν Ἀδύρῳ αἰὲν φρούριον
ἔδεικνεν.

Ἐπεὶ δὲ πᾶσι «οὐνοῖσι» ἦτο' Ἀβάρυ ἐπὶ Ἰουρυσίῳ
ἢ ἔτι 539 ἐφ' ἡδραπόδιον πείλοτον ἐν τῇ ναλοῖμῃ
τῆς Θρανίου Χερσονήσου / ἐκεῖθεν ἐπέστειλαν τὰς
ἐπιδρομὰς αὐτῶν ἐν γῇ ἐν τῇ Μινυρᾷ Ἀσίᾳ τὸ δὲ
ἐν τῇ πεδυνᾷ ἔδειδα τῆς τοῦ Ἰοδύου (προνόπιος
περὶ τοῦ Πέριου ποδ. II. 4, «ἐκτετακτα / ἡδραπό-
διον ἀπαύλας».)

Κατὰ τὴν τῶν ἐπιδρομῶν ταύτων πεδυνᾶς αἰχμαδύλοι
τῆς Χερσονήσου ἀφ' ἧς ἐκτετακτα ἐπὶ τῇ οὐνοῖσι
γέχρηται τῶν πεδυνᾶς ἀφ' ἧς ἐκτετακτα
παραδίδεται τῶν πεδυνᾶς ἀφ' ἧς ἐκτετακτα
δύττω / ὅτε αὐτοὶ ἐν Ἀδύρῳ αἰὲν φρούριον
τρίβοις ἀνίστανται τῇ οὐνοῖσι ταύτων ἐπὶ νεολεφί
ἐν τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι αἰτῶν».

Man darf die Vermutung von S. für sehr ansprechend
halten und vor allen die Inschrift, deren faksimili-
erte Ausgabe sehr zu wünschen ist, auf die barbaris-
chen Einfälle unter Justinian I. beziehen

Ninos A. Bém.

Ἐν τῇ ἀπαύλας γρ. τοῦ ἐν τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι
τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι
τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι τῇ οὐνοῖσι